

Med sin bok vill han rensa i sexträsket

Trafficking och handel med minderåriga är ett ämne som är så känslomässigt laddat att vi knappt orkar tänka på det. Staffan Nordstrand har själv konfronterats med den osminkade verkligheten i Sydostasien. Han har bestämt sig för inte bara se problemen utan också försöka göra något åt dem. Nyligen kom han ut med dokumentärromanen *Under floden*, den första i en planerad trilogi, där han skildrar sexträskets osminkade vardag inifrån.

Att Staffan Nordstrand är en engagerad person, van att få något uträttat här i världen, dröjer det inte lång stund att komma underfund om. Efter ett intensivt och aktivt liv, närmar han sig nu pensionen, men tanken på att trappa ner verkar aldrig ha slagit honom. Det är tunga frågor han tagit itu med, men inget tycks kunna rubba hans övertygelse om att kunna åstadkomma en förändring. Staffan är positiv, pratglad och avslappad och ser nästan oförskämt ungdomlig ut. Säkert är det hans förmåga att vara närvarande här och nu, som ger honom den utstrålningen. I mitten av 2000-talet anställdes han som chef för ett byggprojekt i Thailand. På plats där konfronterades han snart med sexindustrin, utnyttjandet av minderåriga och människohandeln som försiggår där, liksom i angränsande länder.

– Jag har alltid varit nyfiken och misstänksam. Alla har vi så mycket kraft inom oss som vi aldrig utnyttjar och jag har försökt att ändra på detta. Allt jag gör går jag in för till hundra procent, om det så gäller att driva finansbolag, byggprojekt, låtskrivande, att framföra musik eller att skriva böcker. De första åren i Thailand använde jag all ledig tid till att bilda mig en uppfattning om den förnedrande verksamhet som förekommer på barer och bordeller. Jag träffade flera hundra av de utnyttjade tjejerna och tog del av deras berättelser. Längre brottades jag med olika funderingar på hur jag skulle nå ut med dessa fakta. Tills plötsligt insikten drabbade mig att jag skulle skriva en dokumentärroman.

Tufft språk

Det livsöde som huvudpersonen Prim gestaltar i Nordstrands bok *Under floden* bygger på de berättelser som Staffan Nordstrand samlat in från ett 15-tal prostituerade. Sammanlagt rör det sig om ett 100-tal unga tjejer, som han personligen köpt ut från sexindustrin och försökt

hjälpa till en mer människovärdig tillvaro. Berättelsen han skrivit skakar om och berör. Den är skriven på ett tufft språk, kryddat med könsord, svordomar och råheter. I överkant tufft, tycker säkert många. Staffan håller med om att språket är rakt på sak och opolerat, men menar att verkligheten nu en gång är sådan. Min antydning att hans oborstade språk kanske får effekten att han motverkar det han vill uppnå, tillbakavisar han mycket bestämt.

– Det är en tuff värld jag skildrar, där så mycket skulle kunna göras men så lite verkligen görs. Själv vill jag göra allt som står i min makt att stoppa detta elände! Det här är en långsiktig mission för mig och jag känner mig inte stressad. Min ambition är att få upp dessa frågor på bordet och få många fler engagerade. Idealet är att lyckas lika bra som Amnesty International med att nå ut och skapa opinion.

Staffan Nordstrand är i högsta grad medveten om vilket mödosamt arbete det innebär att ändra på tänkande och människosyn. Det är orealistiskt att blunda för att ekonomiska intressen, kriminalitet och korruption tillhör bilden. I den världen är det ingen som har något intresse av att ändra det system som råder. Detta i sin tur innebär förstås stora risker för dem som tar sig för att rota alltför djupt i träsket.

– Många kanske tror att det största problemet är västerländska turister som kommer till Asien på semester och köper sex. Men sanningen är att huvudparten av sexindustrin hålls igång av den inhemska befolkningen. Många fruar ser hellre att deras män går till prostituerade än att de tar sig en älskarinna, som lätt blir än farlig konkurrent om mannens gunst. De kan till och med få bidrag från hushållskassan.

Ohyggliga interiörer

Att någon kan sälja sina egna barn till ett demoraliserande och ovärdigt liv som sexslavar, låter verklighetsfrämmande för de flesta av oss. I de länder Staffan Nordstrand haft kontakt med är levnadsvillkoren dock annorlunda. Ibland kan frestelsen att kamma in en välbehövlig summa lättförtjänta pengar bli alltför stor. Många blir också lurade med falska förespeglningar om utbildning och arbete för sina barn, men verkligheten blir något helt annat. I boken beskrivs ohyggliga interiörer från omänskliga miljöer. Barn och ungdomar kan i vissa fall leva i år utan att se något dagsljus. Minderåriga kommer direkt från en skyddad uppväxt på landet in i en förnedrande tillvaro som objekt för ett stort antal främmande personers lustar varje dag. Polis och myndighetspersoner deltar alltför ofta i samma cyniska sexhandel, som de enligt lag är satta att bekämpa. Alltför många västerlänningar stänger av sitt normala tänkande i den tropiska miljö, där utbudet av snabb behovstillfredsställelse är frestande lättillgängligt. Staffan Nordstrand är upprörd och full av empati, men ingalunda resignerad, när han reflekterar över framtiden.

– Jag är nu mitt uppe i faktainsamling och sammanställning av material till de två böcker som ska komplettera min planerade trilogi. Min ambition är att båda ska vara utgivna innan år 2012 är slut. Mitt i allt elände jag skildrar lämnar jag en dörr öppen. Jag vill visa på en väg att kunna vända den utveckling vi nu ser. Mina böcker hoppas jag ska skapa en opinion, som i sin tur ska leda till något konstruktivt. I varje regering, i varje land, finns det alltid några som brinner för att åstadkomma en förändring av ohållbara levnadsförhållanden. Det är de personerna vi måste få tag på, men det gäller att jobba systematiskt och inte gå för fort fram.

Kortfakta om Staffan Nordstrand

Född var och när: i ett litet hus i Täby Kyrkby den 23 oktober 1948

Bor: mestadels i Thailand, i Sverige, på Kungsholmen i Stockholm

Familj: Maria och labradorhunden Chika

Aktuell med: dokumentärromanen *Under floden*, som han presenterade på årets bokmessa i

Göteborg, 22-25 september 2011

Fritidsintressen: snickerier och skrivande

Drivkraft: ta tillvara på kunskaper och egenskaper hos andra människor

Meningen med livet: just detta att ha skrivit denna bok är en för mig en mening med livet.

Jag betraktades nämligen som obildbar när jag gick i skolan och blev alltid förpassad till hjälpklasser, fosterhem och skolhem. Jag är tacksam till min Gud som gett mig styrka genom prövningar och svårigheter